

Најлепше
бајке
Шарла Пероа

Препричала Стефанија Леонарди Хартли

Превела
Дијана Радиновић

Успавана лепотица

Илустровала Катја Лонги

Били једном краљ и **краљица** који су жудели да имају **децу**. Кад су коначно добили прелепу ћерку, решили су да приреде велико **славље** у част тог срећног догађаја и позову све житеље краљевства. Позвали су и **виле** и сваку даривали златним прибором за јело, израђеним **посебно** за ту прилику. На славље је дошла и једна стара вила на коју су краљ и краљица сасвим заборавили.

Како није било **ДОВОЉНО** златног прибора, најстарија вила морала је да једе обичним, а то ју је **СИЛНО** расрдило. После гозбе све су се виле окупиле око колевке како би **даривале** девојчицу разним врлинама. Једна јој је дала лепоту, друга **доброту**, трећа **умилан глас** и тако редом.

Кад је дошао ред на ону стару вилу, она претећи подиже свој ЧАРОБНИ штапић и изрече КЛЕТВУ:

“Кад напуни шеснаест лета, отићи ће с овог света!
Убошће се на вретено, стаће мало срце њено!”

Краља, краљицу и све званице запрепастила је тако
окрутна казна, међутим, једна вила која **ЈОШ** није
даривала принцезу иступила је и умирила их:

„Неће доћи страشان дан!
У столетан пашће сан
док не дође њен драган!“

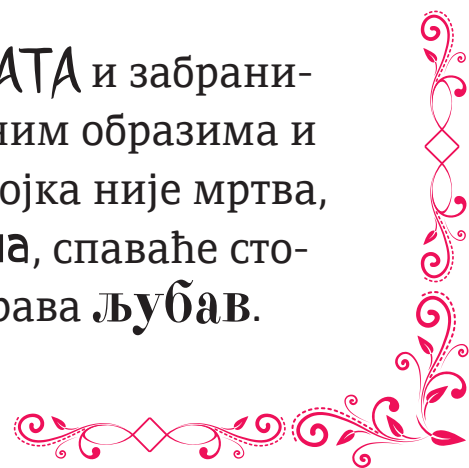

Како би спречио несрећу, краљ је наредио да се сва **вретена** у краљевству **СПАЛЕ**. Године су пролазиле и принцеза је безбрижно одрасла у лепу и добру девојку, не слутећи каква јој је судба намењена. На свој шеснаести рођендан, док је тумарала по дворцу, у најзабаченијој **кули** наишла је на један заборављени собичак. Тамо је угледала неку старицу како **преде** вуну на коловрату с вретеном, не знајући за краљеву наредбу. Принцезу је **заинтересовао** необичан предмет који **НИКАД** дотле није видела, па је упитала старицу може ли она да проба да преде. Но чим је пришла коловрату, принцеза се убола на вретено и пала на земљу као мртва. Покушавали су да је поврате, но све беше узалуд.

Помиривши се с тим да ништа не могу да ураде, краљ и краљица су наредили да се принцеза положи на кревет од **сребра** и **ЗЛАТА** и забранили свима да јој прилазе. По њеним руменим образима и као крв црвеним уснама видело се да девојка није мртва, већ да само спава. Како је вила **прорекла**, спаваће стотину година док је не пронађе њена права **љубав**.

Кад је вила која је ублажи-
ла **КЛЕТВУ** чула шта се
збило, похитала је у дво-
рац и зачарала све у њему
да утону у **САН**. Све живо
и неживо одједном као
да се **ЗАЛЕДИЛО**: људи,
животиње, па чак и вода у
водоскоку! Густо трнови-
то растиње обрасло је дво-
рац и сакрило га од погледа
и **запречило** пут свакоме
док не куцне прави час.

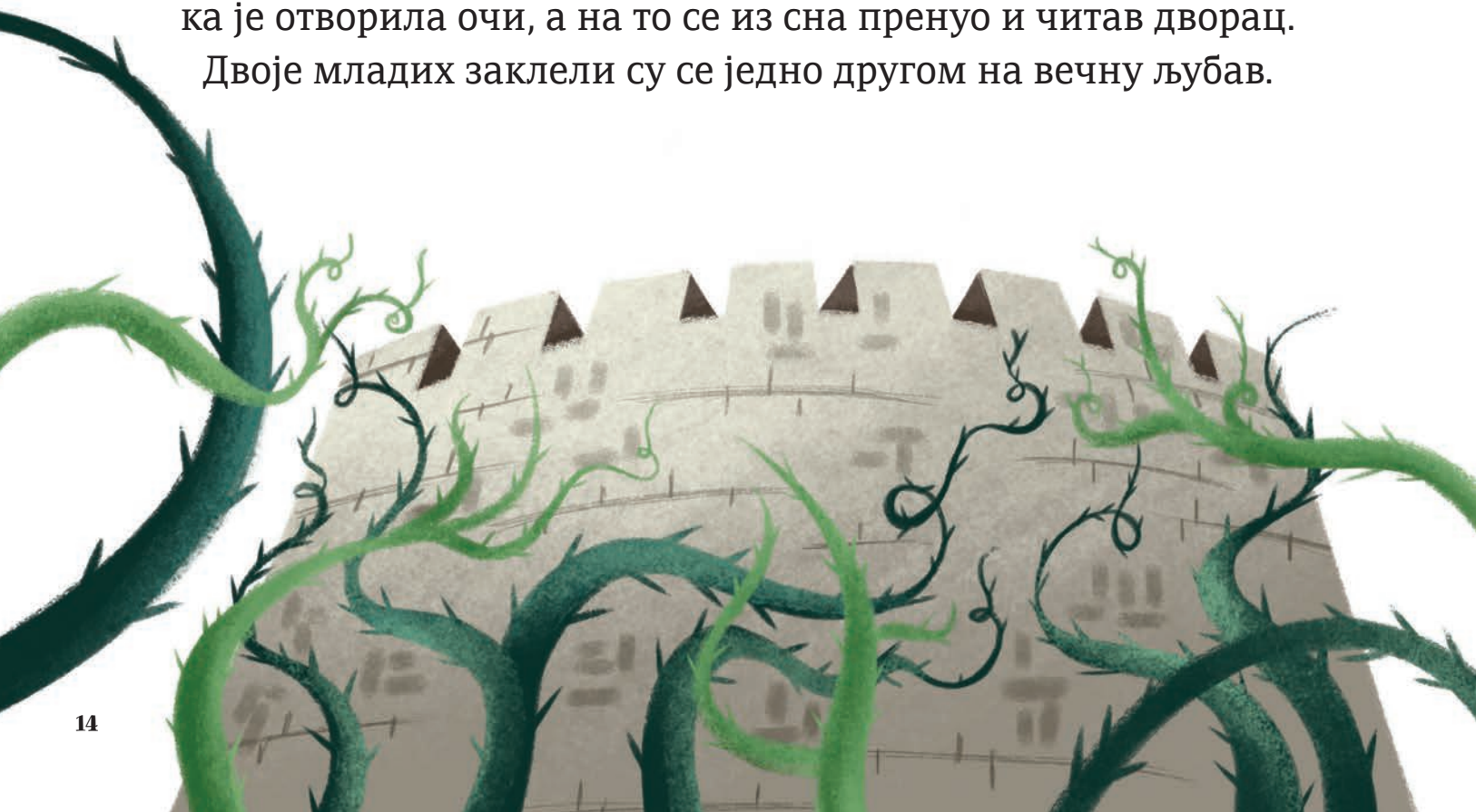

An illustration of a tall, grey stone castle with several towers and red conical roofs. The castle is partially covered in thick, green, thorny vines that climb up its walls and drape over the top. In the foreground, three people are on a dirt path leading towards the castle. On the left, a man in a red cape and blue hat with a feather looks towards the castle. In the middle, a man in a brown hat and tunic carries a large bundle of arrows on his back. On the right, an older man with a white beard, wearing a blue tunic and a red cap, points his finger towards the castle. The background is a bright sky with some dark, smoky clouds.

Након сто година у ту земљу дође **ПРИНЦ** из оближњег краљевства. Угледавши замак обавијен трњем, стао је да се **РАСПИТУЈЕ** ко у њему живи. Неки старац му исприча причу о уснулој принцези коју је чуо још као мали.

Принц је силно **ПОЖЕЛЕО** да види ту принцезу. Решен да је **СПАСЕ**, младић је потерао коња ка замку. Кад је стигао до шуме од трња, исукао је мач да просече пут до замка, но грање се тад чаробно растворило пред њим и отворило му пут **ПРАВО** до капије. Кад је ушао у замак и осврнуо се око себе, принц се силно **ИЗНЕНАДИО** кад је видео да су сви утонули у дубок сан – стражари, слуге, па чак и коњи у шталама. Пронашао је одају у којој је принцеза спавала, а кад ју је угледао, њега у срце дирнуше **СПОКОЈ** и **ДОБРОТА** на прелепом девојчином лицу и он се до ушију заљуби у њу! Чим јој је на усне спустио нежан пољубац, девојка је отворила очи, а на то се из сна пренуо и читав дворцац. Двоје младих заклели су се једно другом на вечну љубав.

На несрећу, принчева мајка је била једна окрутна жена која је припадала раси **ЉУДОЖДЕРА**. Принц је зато решио да се **У ТАЈНОСТИ** венча са својом вољеном и није је доводио у дворца својих родитеља. Пар је годинама лепо живео, а још су срећнији постали кад су им се родили син и ћерка, којима су наденули имена **Зора** и **Дан** јер су били леви као сунце у освит.

Једног дана принцу умре отац, па је морао да се врати у свој дворца да преузме **ПРЕСТО**.

Сад је, хтео – не хтео, **МОРАО** да упозна породицу с мајком. Краљица људождерка дочекала их је **НАИЗГЛЕД** врло срдечно.

У потаји је, међутим, сковала **ЗАО** план:

„У гулаш ћу децу ја,
баш су фина, пуначка.
Мајка им је много сува,
премршава да се кува.“

После неколико дана краљици се указала згодна **ПРИЛИКА** да оствари свој зли наум: њен се син спре-
мао на пут у **ДАЛЕКО** краљевство. Чим је отишао из
замка, краљица мајка заповедила је свом најверни-
јем **СЛУГИ** да убије њену снаху и унуке и скува их.

